

Løn som gaaende til Arbejdets egentlige Ledelse, og i hvert Fald er det højst sandsynligt, at Udgiften til Folk af denne Art snarest vil blive større i Tilfælde af Statsdrift. — Som jeg før fremhævede, den Betyggelse for Statskassen, der ligger i, at hele dette Arbejde gaar paa vedkommende Lederes Ansvar, saaledes at de store Værdier, som daglig passere gennem Arbejdernes Hænder, ere saa at sige assurerede — det ere de ved den Agtpaaagivenhed, som dette System medfører — vil falde bort i det Øjeblik, Staten selv skulde direkte staa inde for det hele. Jeg gentager, at den Ordning, som dette Andragende gaar ud paa, kan ikke erkendes for ønskelig; men hvis der i øvrigt kan gives mig Anvisning paa, at der enten her eller i andre Grene af den Administration, der hører under mig, med Rette kan foretages Bespærelser, skal jeg meget paaskønne enhver bestemt Paavisning i saa Henseende.

Formanden: Ændringsforslag under Nr. 6 uden for Betænkningen er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om dette Afsnit.

Indstilling under Nr. 3 af *Udvalget* vedtoges enstemmig med 59 Stemmer.

Indstilling under Nr. 10 af *Udvalget* vedtoges enstemmig med 63 Stemmer.

Indstillingen Nr. 19 (se Tillæg B.) vedtoges enstemmig med 65 Stemmer.

Under Forhandling sattes derefter de *Ministeren for offentlige Arbejder* vedrørende Indstillinger, nemlig Nr. 4, 9, 11, 14, 17, og 18, Betænkningens Nr. 64, 86, 98, 109, 125 og 126 (se Tillæg B. Sp. 1729 ff.).

Ordføreren (Jens Busk): Til Ministeren for offentlige Arbejder har Finansudvalget anbefalet det høje Ting at henvise i forskellig Form 6 Andragender, som jeg nu kort skal motivere. Det første Andragende, Nr. 64, er fra Grenaa Fiskeriforenings Bestyrelse om en forbedret Ordning af Havneforholdene ved Grenaa. Vi have for Resten et Andragende til fra

Grenaa. Det findes under Nr. 84 og gaar ud paa, at Grenaa Havn skulde blive Statshavn, men det have vi ikke turdet give os af med uden videre, og det er derfor ikke henvist. Forholdetovre ved den i mange Maader udmærkede Grenaa Havn, der mærkværdig nok for dem, der have været der, ligger meget langt fra Byen og vender lige ud imod Kattegat, er dette, at naar der er Nordost- og vistnok ogsaa Sydost-Størm, er det næsten ikke muligt for Skibe at komme ind i Havnen. Derfor ønske et Par Hundrede Fiskere, idet de klage over dette Forhold, at faa en Læmole, som kunde sætte dem i Stand til at komme ind i Grenaa Havn, naar det er Paalandsvind. Det er i Korthed Pointen i denne Sag. Foranstaltningen vil koste adskillige Hundrede Tusinde Kroner, men er vist meget nødvendig, ligesom det er i højeste Grad berettiget, at Fiskerne klage over Forholdene, som de nu ere. Finansudvalget er blevet enige om at anbefale den til Trafikministerens Undersøgelse. Der maa jo gaa en Undersøgelse forud og gives Planer og Overslag over, hvad det vil koste, hvad Gavn det vil gøre o. s. v. Udvalget har ikke foreslaet uden videre at henvise Sagen til Ministeren, men beder det høje Ting om at stemme for Sagens Henvisning til Ministerens Undersøgelse.

Det næste Andragende er det under Nr. 86 fra forhenværende Stationsbud under Statsbanedriften J. H. Larsen om Pensionstillæg eller midlertidig Understøttelse. Denne stakkels Mand, der er født 1857, blev den 5te Juni 1883 ansat ved Banen som Banearbejder. Som saadan blev han overkørt af et Lokomotiv paa Viborg Station og mistede hele venstre Arm, der blev amputeret i Skulderleddet. Der er saaledes ingen Tvivl om, at han er fuldstændig Invalid. Derefter gjorde han i nogen Tid Tjeneste som Stationsbud, dels i Frederikshavn, dels i Randers. Men heller ikke det kunde han vedblive med efter Læsionen; han blev svagelig og blev saa afskediget den 1ste April 1895 med en Pension af 220 Kr. Manden er gift, har 8 levende Børn, hvoraf 6 ere ukonfirmerede, og er med sine 220 Kr. selvfølgelig meget ilde stædt. Nu har jeg forstaaet det saaledes, at det ikke er Udvalgets Mening, og at heller ikke Ministeren er villig til at tage imod en pure Henvisning om Pensionsforhøjelse; thi ligesom ved Enker efter Underofficerer o. s. v., som have lovbestemt Pension, gælder det her, at vi kunne ikke uden videre gaa til Pensionsforhøjelse, fordi det kan skabe Konsekven-